

ଭୋକ ତ ଭୋକ
 ପ୍ରବଳ ଭୋକ
 ଭୋକ ଲାଗୁଥିଲେ କାହାକୁ ଖାଇବ
 ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ ବାଉଳା ଲୋକ ।
 ବୋଉକୁ କହିଲେ ଭୋକ ଲାଗିଲାଣି,
 ବୋଉ କୁହେ-ଧନ ! ଖାଇବୁଆ,
 ବାପାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଭାରି ଭୋକ ବାପା !
 କୁହନ୍ତି ସେ- “ଆଗ ପଡ଼ିବୁ ଯା” ।

ଭାଇ କହୁଥାନ୍ତି-ପରମ ଠକଟା
 କାମ, ଧନ୍ଦା, ପାଠେ ନାହିଁ ତା ମନ
 ଭଲ ଦରବକୁ ଉଣ୍ଠି ହେଉଥାଏ
 ଖାଇବା ଚିନ୍ତାରେ ରାତି କି ଦିନ ।
 ଭୋକ ଲାଗିଲାଣି କହିଲେ ଅପାକୁ,
 କହେ ସେ ଖିଙ୍କାରି, “ପେଖେନା ଥାଉ,
 କାମ ପଡ଼ିଗଲେ ଯେତେ ସବୁ ଛଇ,
 ଖାଇବି ଖାଇବି କାହିଁକି ହେଉ ?”

ଜେଜେ ମାଆ କୁହେ, ‘ସହଳ ଖାଆ ଯା,
 ନ ଖାଇଲେ ଦେହ ଖରାପ ହେବ ।’
 ଜେଜେ କହୁଥାନ୍ତି, “ଭୋକ ବେଳେ ଖାଅ,
 ସୁସମ ଖାଦ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ବଢ଼ିବ ।
 ମନ ସରାଗରେ ରୁଚି, ଭାତ, ଡାଲି
 ମାଛ, ମାଂସ, ଅଣ୍ଡା, ତଟକାଫଳ,
 କ୍ଷୀର, ଦହି, ଘିଅ, ଶାଗ ଓ ପରିବା
 ଖାଇଲେ ତୁମର ବଢ଼ିବ ବଳ ।”

ORIYA TEXT BOOK-2